Disney · PIXAR

COCO

Dit is het verhaal van Miguel Rivera en zijn avontuur in het Land van Doden op de Dag van de Doden. Je kunt met me meelezen in je boek. Sla de bladzijde om als je dit ♫ geluidje hoort.
Laten we beginnen...

'HET ZIT ZO: lang geleden was er een gezin. De papa was een muzikant. Hij en zijn gezin zongen en dansten, ze waren gelukkig. Maar de papa had een droom. Met zijn muziek de wereld veroveren. En op een dag vertrok hij met z'n gitaar. En kwam nooit meer terug.'

Het was Día de los Muertos. De Dag van de Doden. In het Mexicaanse stadje Santa Cecilia werkte Miguel Rivera in de schoenenzaak van zijn familie.

Hij was het achterachterkleinkind van de muzikant. Zijn overovergrootmoeder was mama Imelda. Toen haar man haar verliet, leerde ze schoenen maken. En zij leerde haar dochter Coco, de overgrootmoeder van Miguel, ook weer schoenen maken. De schoenenzaak ging over van generatie op generatie, net als mama Imelda's enige regel: **'GEEN MUZIEK!'**

Miguel was niet als de rest van de familie. Hij had een geheim: **hij hield van muziek.** Hij wilde later die avond meedoen met een talentenjacht maar het mocht niet van zijn oma, abuelita. De Dag van de Doden was een bijzondere dag. 'Dia de los Muertos is de enige avond van het jaar dat onze voorouders op bezoek kunnen komen. We zetten hun foto's op de ofrenda zodat hun geesten kunnen oversteken.'

Miguel keek naar de foto's van zijn voorouders op de ofrenda, het altaar. Ze waren er allemaal – behalve de vader van mama Coco. Abuelita riep: 'We moeten hem vergeten.'

